

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету технологій і дизайну

Тетяна ІВАНІШЕНА

Підпис: *Тетяна ІВАНІШЕНА*
Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ Історія костюма

Призначення Робочої програми

Для освітніх програм різних спеціальностей

Рівень вищої освіти

Перший бакалаврський

Мова навчання

Українська

Обсяг дисципліни, кредитів ЄКТС

4

Статус дисципліни

Вибіркова

Факультет (до якого відноситься кафедра)

Технологій і дизайну

Кафедра (за якою закріплена дисципліна)

Рисунку та проектної графіки

Форма здобуття освіти	Обсяг дисципліни		Кількість годин						Форма семестрового контролю	
	Кредити ЄКТС	Години	Аудиторні заняття					Самостійна робота, в т.ч. ІРС	залік	іспит
			Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття			
Д	4,0	120	52	18	36	-	-	66	+	-
З	4,0	120	10	4	6	-	-	110	+	-

Робоча програма складена на основі освітніх програм та стандартів вищої освіти спеціальності.

Робоча програма складена

Anna
Підпис

к.т.н., доцент

Анна СЕЛЕЗНЬОВА

Учений ступінь, звання

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Схвалена на засіданні кафедри Рисунку та проектної графіки. Протокол №1 від 28.08.2024 р.

Зав. кафедри Рисунку та проектної графіки

Назва

Igor
Підпис

Ігор КОВТУН

Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Хмельницький 2024

ІСТОРІЯ КОСТЮМА

Тип (статус) дисципліни	Вибіркова
Освітній рівень	Перший (бакалаврський)
Мова викладання	Українська
Семестр	-
Кількість встановлених кредитів ЄКТС	4,0
Форми навчання, для яких викладається дисципліна	Денна

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент повинен: *вміло використовувати* понятійний апарат з фаху; *описувати* історію виникнення і розвитку костюма; *знати* основні етапи формування матеріальної культури різних країн світу в різні епохи існування людства; *визначати* технологічні особливості і прийоми виготовлення костюма; *описувати* і *аналізувати* особливості композиції та крою костюма того чи іншого історичного періоду; *створювати* в професійній діяльності нові образні рішення на базі асоціацій з костюмом минулих років різних національностей, що найбільш відповідає сьогоденним вимогам моди та запитам споживачів, свідомо зберігаючи та примножуючи культурні цінності різних народів з дотриманням етичних норм; *проводити* підготовчо-методичну роботу з джерелами творчості (історичним і народним костюмом), аналізувати і систематизувати та синтезувати отриману інформацію; *переносити* отримані теоретичні знання на практику власної художньо-творчої діяльності.

Зміст навчальної дисципліни. Характеристика костюму стародавнього та античного світу. Характеристика костюму Середньовіччя та епохи Відродження. Костюм Нового часу. Історія розвитку українського народного костюму.

Запланована аудиторна робота: не менше 1/3 від загального обсягу дисципліни.

Форми (методи) навчання: лекції (з використанням наочних методів, пояснення-бесіди); лабораторні заняття (з використанням практикумів, методів візуалізації, презентацій, майстер-класів), самостійна робота.

Форми оцінювання результатів навчання: захист лабораторних робіт; тестовий контроль теоретичного матеріалу з кожної теми.

Вид семестрового контролю: залік.

Навчальні ресурси:

1. Войченко Л. П. Історія костюма в тезах та ілюстраціях : навч. посіб. / Л. П. Войченко. Ужгород : Ужгородське вище комерційне училище Київського національного торговельно-економічного університету, 2011. – 120 с.
2. Корницька Л. А. Художнє проектування одягу. (Історія костюма): навч. посіб. Львів : Новий Світ, 2011. – 434 с.
3. Шевнюк О. Л. Історія костюма : навч. посіб. / О. Л. Шевнюк. – Київ : Знання, 2008. – 375 с.
4. Андрушко Л. В. Український національний костюм та інформація: філософський і культурологічний вимір: моногр. / Л. В. Андрушко, Київ : ТОВ «Юрка Любченка», 2016. – 212 с.
5. Селезньова А. В. Історія костюма : курс лекцій з дисципліни для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / А. В. Селезньова. – Хмельницький : ХНУ, 2021. 139 с.
6. Модульне середовище для навчання MOODLE. URL: <https://msn.khmn.edu.ua/course/view.php?id=9607>

Викладач: кандидат технічних наук, доцент

Селезньова А. В.

3) Пояснювальна записка

Дисципліна «Історія костюма» є вибірковою дисципліною у підготовці здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, забезпечує знання та розуміння предметної області та професійної діяльності з історії розвитку костюма у контексті і взаємозв'язку різних культур як у світовому масштабі, так і на теренах України. Дисципліна зорієнтована на розкриття питань з історії розвитку костюма, закономірностей розвитку костюмних форм і супутніх йому видів текстильного мистецтва. Також навчальна дисципліна «Історія костюма» передбачає ознайомлення студентів із особливостями культурного та мистецького розвитку певної епохи, загального художнього стилю того чи іншого періоду та естетичних ідеалів кожної окремої доби.

Мета дисципліни. Формування у студентів комплексу знань щодо періодів еволюції одягу людини, історії костюму та аксесуарів відповідно до світового «стильового календаря», розуміння впливу соціального, матеріального, культурного та духовного рівня розвитку суспільства на розвиток європейського костюму та моди, а також освоєння студентом практичних навичок грамотно передавати засобами художньої графіки особливості історичних костюмів різних епох та країн.

Предмет дисципліни. Закономірності та стильові особливості розвитку костюма.

Завдання дисципліни: надати студентам теоретичні знання про основні історичні періоди розвитку костюма, основні його різновиди та стилістичні особливості у взаємодії з речами матеріальної культури різних історичних періодів розвитку суспільства, асортимент матеріалів для одягу; а також про творчість видатних сучасних дизайнерів одягу.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент повинен: знати основні поняття, визначення та терміни з історії костюма; визначати, класифікувати та характеризувати художні стилі історичного костюма різних епох, країн та їх часові рамки розвитку, а також естетичного ідеалу чоловічої та жіночої краси історичного періоду чи стилю; розрізняти та відтворювати образну будову історичних костюмів шляхом графічних технік; оцінювати характерні особливості українського народного костюму.

4) Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	лекції	лаб. роботи	СРС	лекції	лаб. роботи	СРС
1. Характеристика костюма стародавнього та античного світу.	6	10	16	2	4	55
2. Характеристика костюма Середньовіччя та епохи Відродження.	4	12	18			
3. Костюм Нового часу.	4	10	16	2	2	55
4. Історія розвитку українського народного костюму	4	4	16			
Разом за семестр:	18	36	66	4	6	110

5) Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Тема 1. Введення в історію розвитку костюма. Роль і місце історичного костюма в проектуванні сучасних видів одягу. Характеристика костюму стародавнього світу. Історія костюма Стародавнього Єгипту. Характеристика чоловічих та жіночих костюмів, тканини та матеріальної культури. Літ.: [1] с. 5-30; [2] с. 16-47; [6] с. 20-36	2
2.	Тема 2. Характеристика костюму античного світу. Історія костюма Стародавньої Греції та Стародавнього Риму. Характеристика чоловічих та жіночих костюмів, тканини та матеріальної культури. Літ.: [1] с. 31; [2] с. 47-54; [6] с. 46	2
3.	Тема 3. Характеристика костюму Середньовіччя. Історія костюма Візантійської Імперії. Західноєвропейський костюм романського періоду (IX – XII ст.). Характеристика чоловічого і жіночого костюма. Західноєвропейський костюм готичного періоду (XIII – XV ст.). Характеристика чоловічого і жіночого костюма. Літ.: [1] с. 36-46; [2] с. 50-66; [3] с. 18-32	2
4.	Тема 4. Костюм епохи Відродження (XIV – XVI ст.). Італійський костюм епохи Відродження. Іспанський та французький костюми епохи Відродження. Англійський та німецький костюм епохи Відродження. Літ.: [1] с. 51-65; [2] с. 69-83; [3] с. 43-58; [6] с. 42-53	2
5.	Тема 5. Історія костюма у Західній Європі XVII ст. Іспанський художній текстиль та костюм XVII ст. Французький художній текстиль та костюм XVII ст. Англійський художній текстиль та костюм XVII ст. Німецький художній текстиль та костюм XVII ст. Літ.: [1] с. 69-79; [2] с. 88-103; [3] с. 65-73	2
6.	Тема 6. Історія костюма Західної Європи XVIII ст. Європейський костюм I-ої пол. XVIII ст. (мода рококо). Костюм 2-ї половини XVIII ст. Костюм епохи Великої французької революції та Директорії. Літ.: [1] с. 83-92; [2] с. 94-108; [3] с. 78-89	2
7.	Тема 7. Історія розвитку костюма XIX ст. Мода періоду Імперії (1804-1815 рр.). Костюм періоду Реставрації (1815-1820 рр.).	2

	Костюм у стилі Бідермайер і романтизм. «Друге рококо» у європейському костюмі (1840-1870 рр.). Стель модерн в європейському костюмі кінця XIX ст. Літ.: [1] с. 96-107; [2] с. 108-125; [3] с. 111-123	
8.	Тема 8. Костюм XX ст. Характеристика чоловічого та жіночого костюму. Творчість видатних сучасних дизайнерів одягу. Літ.: [4] с. 105-128; [6] с. 234-266	2
9.	Тема 9. Історія розвитку українського народного костюма. Костюм київської Русі IX-другої половини XII століття. Український костюм XIV-першої половини XVII століття. Український костюм другої половини XVII–XVIII століття. Український костюм другої половини XIX та XX ст. Літ.: [2] с. 190-235; [5] с. 98-149; [7] с. 68-98; [8] с. 88-99; [9] с. 110-205	2
Разом за семестр:		18

Примітка. *Лекційні заняття плануються по 2 години. Якщо у навчальному плані в непарних семестрах запланована 1 год. аудиторних занять на тиждень, то залежно від розкладу занять фактична кількість годин становитиме 18 – по чисельнику, 16 – по знаменнику

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Тема лекції	Кількість годин
1	Тема 1. Введення в історію розвитку костюма. Роль і місце історичного костюма в проектуванні сучасних видів одягу. Характеристика костюму античного світу. Характеристика костюму Середньовіччя. Костюм епохи Відродження (XIV – XVI ст.). Літ.: [1] с. 51-65; [2] с. 69-83; [3] с. 43-58; [6] с. 42-53.	2
2	Тема 2. Костюм нового часу. Костюм у XVIII ст. Історія розвитку костюма XIX ст. Костюм XX ст. Історія розвитку українського костюма від часів Київської Русі до другої половини XX ст. Літ.: [2] с. 190-235; [5] с. 98-149; [7] с. 68-98; [8] с. 88-99; [9] с. 110-205.	2
Разом :		4

5.2 Зміст лабораторних занять

Перелік лабораторних занять для студентів денної форми навчання

Номер лаб.	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1.	Чоловічий та жіночий костюм стародавнього світу. Літ.: [1] с. 5-30; [2] с. 16-47; [6] с. 20-36	4
2.	Чоловічий та жіночий костюм античного світу. Літ.: [1] с. 36-46; [2] с. 50-66; [3] с. 18-32	4
3.	Чоловічий та жіночий костюм романського та готичного періоду. Літ.: [1] с. 36-46; [2] с. 50-66; [3] с. 18-32	4
4.	Візантійський костюм. Літ.: [1] с. 36-46; [2] с. 50-66; [3] с. 18-32	4
5.	Костюм епохи Відродження і нового часу (XVII–XVIII ст.). Літ.: [1] с. 51-65; [2] с. 69-83; [3] с. 43-58; [6] с. 42-53	4
6.	Розроблення моделей одягу за мотивами історичного костюма. Літ.: [1] с. 69-79; 83-92; [2] с. 88-103; 94-108; [3] с. 65-73; с. 78-89	8
7.	Костюм XIX – початку XX ст. Літ.: [1] с. 96-107; [2] с. 108-125; [3] с. 111-123	4
8.	Український народний костюм. Літ.: [2] с. 190-235; [5] с. 98-149; [7] с. 68-98; [8] с. 88-99; [9] с. 110-205	4

	Разом за семестр:	36
Перелік лабораторних занять для студентів заочної форми здобуття освіти		
Номер лаб.	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1.	Костюм стародавнього і античного світу, та Середньовіччя. Літ.: [1] с. 36-46; [2] с. 50-66; [3] с. 18-32.	2
2.	Костюм епохи Відродження та XVII–XVIII ст. Літ.: [1] с. 69-79; 83-92; [2] с. 88-103; 94-108; [3] с. 65-73; с. 78-89.	2
3.	Костюм XIX – початку XX ст. Український народний костюм. Літ.: [2] с. 190-235; [5] с. 98-149; [7] с. 68-98; [8] с. 88-99; [9] с. 110-205	2
	Разом за семестр:	6

У процесі виконання лабораторних робіт з дисципліни студенти набувають практичних навичок, зокрема із: аналізу, систематизації та характеристики історичного костюма різних епох та стилів, естетичного ідеалу краси чоловічої та жіночої фігури; відтворення засобами живопису та графічних технік стилістичних особливостей історичного костюма різних народів.

5.3 Зміст самостійної (у т. ч. індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів усіх форм навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання і захисту лабораторних робіт, підготовці до тестування з теоретичного матеріалу тощо. Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій та у позаурочний час.

Студенти заочної форми здобуття освіти виконують контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний студент отримує у період настановної сесії.

Зміст самостійної роботи студентів денної форми навчання

Номер тижня	Вид самостійної роботи	К-ть годин
1	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції.	3
2	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР1.	3
3	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції.	3
4	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР2. Підготовка до захисту ЛР1.	3
5	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції.	4
6	Опрацювання лекційного матеріалу. Підготовка до виконання ЛР3. Підготовка до захисту ЛР2.	4
7	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР4.	4
8	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР4. Підготовка до захисту ЛР3.	4
9	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до захисту ЛР4. Підготовка до тестового контролю ТК1 (теми 1-4).	4
10	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР5.	4
11	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР6. Підготовка до захисту ЛР5.	4
12	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання	4

	ЛР6.	
13	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР6.	4
14	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до захисту ЛР6.	4
15	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР7.	4
16	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР8. Підготовка до захисту ЛР7.	4
17	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до виконання ЛР8.	4
18	Опрацювання теоретичного матеріалу з лекції. Підготовка до захисту ЛР8. Підготовка до тестового контролю ТК2 (теми 5-9).	2
Разом:		66

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів проблемного навчання і візуалізації); лабораторні заняття (з використанням живописних та графічних методів візуалізації), самостійна робота (індивідуальні завдання) і мають за мету – оволодіння студентами професійною термінологією, знаннями теоретичних основ з історії розвитку видів і стилістичних особливостей чоловічого та жіночого костюма та практичних навичок зображення форм і видів одягу різних країн та народів тощо. Необхідні інструменти, обладнання, програмне забезпечення: папір, олівці, фарби.

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лекційних та лабораторних занять, а також у дні проведення контрольних заходів (тестування), встановлених робочою програмою і графіком навчального процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- захист лабораторних робіт і формування звіту та портфоліо відшитих зразків;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з кожної теми.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати поточного контролю (захист лабораторних занять та тестування з пройдених тем). Студент, який набрав позитивний середньозважений бал за поточну роботу і не здав тестування, вважається невстигаючим.

6 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за інституційною чотирибальною шкалою і виставляється в електронному журналі обліку успішності. Семестрова підсумкова оцінка визначається як середньозважена з усіх видів навчальної роботи, виконаних і зданих студентом позитивно, з урахуванням коефіцієнта вагомості і розраховується в автоматизованому режимі за відповідною програмою. Вагові коефіцієнти змінюються залежно від структури дисципліни і важливості окремих видів її робіт.

Оцінка, яка виставляється за лабораторне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів перед допуском до виконання лабораторної роботи; знання теоретичного матеріалу з теми роботи; якість оформлення протоколу і графічної частини; вільне володіння студентом спеціальною термінологією; своєчасний захист лабораторної роботи. У кінці семестру студент має сформувати портфоліо із графічної частини лабораторних робіт і здати їх при підсумковому контролі.

Термін захисту лабораторної роботи вважається своєчасним, якщо студент захистив її на наступному після виконання роботи занятті. Пропущене лабораторне заняття студент зобов'язаний відпрацювати в лабораторіях кафедри у встановлений викладачем термін з реєстрацією у відповідному журналі кафедри, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється тестуванням. Оцінювання знань студентів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за інституційною шкалою	Узагальнений критерій
Відмінно	Отримує студент за глибоке і повне опанування змісту навчального матеріалу, в якому він легко орієнтується, понятійного апарату, за уміння зв'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Студент повинен вміти віднайти зв'язок і пояснити будь-які зміни в моді кожного періоду, чітко і яскраво охарактеризувати костюми різних епох. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві <i>похибки</i> .
Добре	Отримує студент за володіння навчальним матеріалом з дисципліни на достатньому рівні; вміння аналізувати, порівнювати костюми різних історичних періодів, самостійно із незначними неточностями може змалювати образ людини будь-якої епохи, звертаючи увагу на всі деталі. Практичні знання підкріплені теоретичними. Відповідає за типовим алгоритмом з консультативною допомогою викладача. Достатньо усвідомлено користується довідковою інформацією. При відповіді на семінарських заняттях припускається несуттєвих помилок, які може виправити. Виявляє творчий інтерес до обраної спеціальності. Відповідь студента будується на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно	Отримує студент за знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, студент має посередні знання з основних костюмів різних епох; у визначенні термінології допущені недоречності і невідповідності, виконує самостійні творчі завдання за заданим алгоритмом роботи. Студент здатен підготувати повідомлення на тему з використанням наочного матеріалу. При відповіді на лабораторних заняттях припускається помилок, які самостійно виправити не може. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Отримує студент за засвоєння мінімальної частини навчального матеріалу. Відповідь під час відтворення основного матеріалу поверхова, фрагментарна, що зумовлюється початковими уявленнями про предмет. Студент має деякі знання з окремих тем, може розрізняти види історичних

	<p>epoch. Може частково обґрунтувати і проаналізувати свою відповідь, має посередній понятійний апарат з навчальної дисципліни, може класифікувати різні види вбрання, головні убори, прикраси. Однак студенту доволі складно виділяти головне і другорядне, допускає помилки, перекручує зміст понять, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.</p>
--	--

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів денної форми навчання у семестрі за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота								Самостійна робота		Семестровий контроль, залік
Лабораторні заняття №:								Тестовий контроль:		
1	2	3	4	5	6	7	8	TK1 (T1-4)	TK2 (T5-8)	За рейтингом
BK*:								0,6		0

Умовні позначення: BK – ваговий коефіцієнт; TK – тестовий контроль, T – тема дисципліни.

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів заочної форми здобуття освіти у семестрі за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота		Семестровий контроль, залік
Лабораторні роботи №:			Контрольна робота		
1	2	3	Якість виконання	Оцінка за захист	За рейтингом
BK*:			0,6	0,2	0

Оцінювання тестових завдань

Тестовий контроль для кожного студента складається з 25-ти тестових завдань (кількість тестових завдань у тесті може бути різною), кожне з яких оцінюється одним балом. Оцінювання здійснюється за **чотирибальною** шкалою. Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту, представлена у таблиці. Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту, у %:

Співвідношення правильних відповідей (%) і оцінка за тест

Відсоток правильних відповідей:	0-59	60-74	75-89	90-100
Оцінка за 4-бальною шкалою	2	3	4	5

На тестування відводиться 25 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в он-лайн режимі у модульному середовищі для навчання. При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю. Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі після внесення викладачем усіх оцінок до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці. Залік виставляється, якщо середньозважений бал, який отримав студент з дисципліни, знаходиться у межах від 3,00 до 5,00 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «зараховано», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом кількості балів відповідно до таблиці Співвідношення.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання
A	4,75–5,00	Зараховано
B	4,25–4,74	
C	3,75–4,24	
D	3,25–3,74	
E	3,00–3,24	
FX	2,00–2,99	Незараховано
F	0,00–1,99	

9. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Основні способи художнього декорування тканин.
2. Костюм Стародавнього Єгипту. Взаємозв'язок естетики костюма і декору тканини.
3. Костюм Стародавньої Греції.
4. Костюм Античного Риму.
5. Основні типи тканин, декор античного світу.
6. Світські і церковні тканини Візантії. Основні типи тканин і декору.
7. Візантійський костюм, його особливості.
8. Історія візантійського шовку.
9. Коптські тканини – розвиток античних традицій і християнського впливу.
10. Костюм Крито-мікенської культури.
11. Іспано-мавританські і сицилійські тканини. Вплив християнських і східних мотивів на їх символіку і декор.
12. Костюм народів Азії. Основні види текстилю, техніки їх виготовлення, декор, барвники.
13. Костюм Індії. Основні техніки виробництва і декорування бавовняних, шовкових і вовняних тканин.
14. Індійська вишивка. Особливості її виконання.
15. Яванський батик. Історія і сучасність.
16. Вплив китайських релігійних поглядів на декор і колірну символіку китайських тканин.
17. Історія виникнення китайського шовку.
18. Символіка китайського орнаменту.
19. Основні способи виготовлення китайських тканин, вишивки.
20. Костюм Японії. Символіка орнаменту й кольору.
21. Роль декору і кольору в традиційному японському кімоно.
22. Художні тканини Італії X-XVII ст.
23. Художні тканини Франції епохи бароко і рококо. Основні мотиви декору і техніки виконання.
24. Французькі тканини епохи раннього класицизму і ампіру.
25. Французька вишивка епохи бароко і рококо.
26. Західноєвропейські тканини епохи Модерну. Художньо-стилістичні особливості.
27. Костюм модерну. Його формотворчі особливості.
28. Розвиток стилю Модерн в текстилі англійських художників.
29. Текстиль Віденських художніх майстерень.
30. Художній текстиль епохи арт-деко. Основні тенденції в розвитку моди і тканин.
31. Текстиль школи Баухауз. Розвиток ідей функціональності і раціональності.
32. Розвиток світової текстильної промисловості в другій пол. XX ст.
33. Основні тенденції в розвитку сучасного костюма.
34. Костюм Середньовіччя. Його особливості.
35. Стилістичні особливості романського костюма.
36. Західноєвропейський костюм готичного періоду (XIII – XV ст.).
37. Загальні особливості костюма епохи Відродження (XIV – XVI ст.).

38. Стилiстична характеристика iталiйського ренесансного костюма.
39. Стилiстична характеристика iспанського ренесансного костюма.
40. Стилiстична характеристика французького ренесансного костюма.
41. Стилiстична характеристика англiйського ренесансного костюма.
42. Стилiстична характеристика нiмецького ренесансного костюма.
43. Український костюм XV – першої половини XVII ст.
44. Костюм у XVII ст. Іспанський художній текстиль та костюм XVII ст.
45. Основні види одягу доби бароко.
46. Французький художній текстиль та костюм XVII ст.
47. Англiйський художній текстиль та костюм XVII ст.
48. Нiмецький художній текстиль та костюм XVII ст. костюм українців другої половини XVII-XVIII ст.
49. Костюм у XVIII столiття. Мода рококо.
50. Костюм епохи Великої французької революції та Директорії.
51. Костюм у стилі «ар-деко».
52. Загальна характеристика костюма XX ст.
53. Костюм 1940–1949-х років.
54. Стилi «ню-лук». Творчiсть Крiстiана Дiора.
55. 1970-ті - «Десятиліття поганого смаку».
56. Особливості стилу «Yuppi».
57. Костюм 1980–1989-х років.
58. Костюм 1990–1999-х років.
59. Стилi «унісекс».
60. Молодіжний стилi «гранж».

10 Методичне забезпечення

1. Селезнiова А. В. Історія костюма : курс лекцій з дисципліни для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / А. В. Селезнiова. Хмельницький : ХНУ, 2021. 139 с.
2. Лабораторний практикум з курсу «Історія костюма» / уклад. А. В. Селезнiова. – Хмельницький: ХНУ, 2024. – 26 с. URL : <https://msn.khmnpu.edu.ua/course/view.php?id=9607>
3. Роздатковий матеріал: мультимедійні презентації, відео, мікрофільми, альбоми зразків костюма, репродукції картин.

11 Рекомендована література

Основна

1. Горбатюк Н. Практичне ескізування одягу : навч. посiб. для здобувач. освіти закл. проф. (проф.-тех.) освіти / Н. Горбатюк, Л. Авiлкова, Г. Откидач, І. Романюк, Г. Животовська. – Київ: Грамота, 2021. – 192 с.
2. Головенко Т.М. Історія костюму: культурна спадщина народів світу: навчальний посiбник / Т.М. Головенко, О.П. Козарь, Ю.С. Бондарчук, О.В. Шовкомуд. – Луцьк: ЛНТУ; Мукачєво: МДУ, 2023. – 252 с.
3. Селезнiова А.В. Історія костюма : курс лекцій з дисципліни для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / А. В. Селезнiова. – Хмельницький : ХНУ, 2021. 139 с.

Додаткова

4. Войченко Л. П. Історія костюма в тезах та iлюстраціях : навч. посiб. / Л. П. Войченко. Ужгород : Ужгородське вище комерційне училище Київського національного торговельно-економічного університету, 2011. – 120 с.
5. Корницька Л. А. Художнє проектування одягу. (Історія костюма): навч. посiб. Львів : Новий Світ, 2011. – 434 с.
6. Шевнюк О. Л. Історія костюма : навч. посiб. / О. Л. Шевнюк. – Київ : Знання, 2008. – 375 с.

7. Андрушко Л. В. Український національний костюм та інформація: філософський і культурологічний вимір: моногр. / Л. В. Андрушко, Київ : ТОВ «Юрка Любченка», 2016. – 212 с.
8. Шевельова Т. В. Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Історія костюма та вишивки» / За ред. Є. В. Перегуди. Укладач: Т. В. Шевельова. – Київ : КНУБА, 2013. – 13 с.
9. Камінська Н. М. Костюм в Україні від епохи Київської Русі до XXI століття / Н. М. Камінська, С. І. Нікуленко. – Харків: Золоті сторінки, 2004. – 207 с.
10. Стамеров К. К. Нариси з історії костюмів. Ч.І. видавництво «Мистецтво». К. : 2008.
11. Стамеров К.К. Нариси з історії костюмів. Ч.ІІ. видавництво «Мистецтво». К. : 2008.
12. Ніколаєва Т. Історія українського костюма / Т. Ніколаєва. – К. : Либідь, 2000. – 176 с.
13. Косміна О. Традиційне вбрання українців / О. Ю. Косміна. – К. : Балтія-Друк, 2008. – 160 с.
14. Врочинська Г.В. Українські народні жіночі прикраси XIX – початку XX століть. – К. : Родовід, 2007. – 232 с.
15. Кара-Васильєва Т.В. Історія української вишивки. – К.: Мистецтво, 2008. – 464 с.

12 Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище. Режим доступу : <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=9607>
2. Електронна бібліотека університету. URL: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/plage_lib.php.
3. Репозитарій ХНУ. URL : <https://library.khmnu.edu.ua/#>.
4. <http://www.siu.edu/COSTUMES/history.html> – книга по історії костюму Брауна і Шнайдера, 1861 – 1881 pp.;
5. <http://www.geocities.com/rosecottagemerc/> – Ренесанс – XX ст., елементи реконструкції в матеріалі;
6. <http://www.costumes.org/pages/costhistpage.htm> – історія костюму, крій;
7. <http://www.mauritia.de/de/brautpaare/braut.html> – костюм від середньовіччя до XX ст.;
8. <http://www.marquise.de/en/ethno/index.shtml> – етнографічний костюм;
9. <http://www.bardseyeview.com/> – реконструкція взуття і головних уборів.